

פרשת וישב

יעקב אבינו לאחר כל הצרות שעבר עם עשיו ולבן הגיע לאביו לארץ כנען, חשב יעקב אבינו שעכשיו ישב בארץ מגורי אביו בשלוה, אך מיד באה לו צרה חדשה, צרה של יוסף.

יעקב אבינו אהב את יוסף בנו של רחל שנולד לו לעת זקנתו יוסף למד מאביו את כל התורה שלמד בשם ועבר, ועשה לו כתונת פסים, וזה גרם שאחיו יקנאו בו, יוסף ראה שאחיו מבזים את האחים עוד ראה שהם עושים מעשים שלפני מתן תורה מותר לעשות אותם, ויוסף טען שצריכים לקיים את התורה גם לפני שניתנה, והלך וסיפר זאת ליעקב אבינו.

חלומות יוסף

בוקר אחד בא יוסף אל אחיו ואמר להם: שמעו נא החלום שחלמתי, כולנו היינו בשדה וכל אחד קשר חבילה של תבואה ולפתע נעמדה החבילה שלי ונשארה לעמוד וכל החבילות שלכם הסתובבו מסביב לחבילה שלי והם השתחוו לחבילה שלי, אחיו כעסו עליו ואמרו לו האם אתה חושב למלוך עלינו, והנה שוב הוא בא אליהם וסיפר להם עוד חלום השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחווים לי, הפעם גער בו אביו האם אני (השמש) ואמא שלך (הירח) נבוא להשתחוות לפניך, הרי אמך כבר נפטרה, ובאמת הכונה היתה על בלהה, יעקב הבין שהחלום אמת, וגער בו כדי שהאחים לא ישנאו אותו, אבל אחיו שנאו אותו גם בגלל חלומתיו וגם בגלל הדברים שסיפר לאבא.

את אחי אנכי מבקש

יום אחד אחיו הלכו לרעות בשדה את הצאן ויוסף נשאר ללמוד תורה עם אביו, אמר לו אביו לך וראה את שלום אחיך ותחזיר לי תשובה, ידע יוסף שאחיו שונאים אותו ומסוכן שהוא ילך, אך הזדרז לשמוע בקול אביו, הגיע יוסף לשדה ולא מצא אותם, הגיע מלאך גבריאל מחופש לאיש ושאל אותו את מי אתה מחפש כאן? ענה לו יוסף

מחפש אני את אחי אמר לו האיש שמעתי אותם לומר נלכה לדותן, אבל אני אומר לך לא כדאי ללכת אליהם הם שונאים אותך והם רוצים להרוג אותך, יוסף רוצה לכבד את אביו והולך לאחיו.

הנה בעל החלומות

כשראו אותו אחיו מרחוק אמרו הנה בעל החלומות מגיע בא ונהרוג אותו וחלומתיו לא התקיימו, ראובן פחד מאביו ורצה להציל אותו לכן הוא לא נתן להם שיהרגו אותו והציע שיזרקו אותו לבור והבור ריק אין בו מים אבל יש בו נחשים ועקרבים, חשב יוסף כשהאחים לא יראו הוא יציל אותו מהבור, ואם הוא ימות בבור סימן שהוא לא צדיק, מיד כשהגיע אליהם הורידו ממנו את הכתונת פסים והשליכו לבור, ממעמקי הבור צעק יוסף והתחנן לאחיו מה חטאתי לכם, וראובן באותו יום היה התור שלו לשרת וללמוד תורה עם יעקב.

מכירת יוסף

והנה עברה קבוצת מדינים, חשבו שיש שם מים ורצו לשתות, כשהתקרבו והציצו לתוכו ראו נער יפה תואר בבור ורצו להוציאו ולקחתו, לא נתנו להם האחים ואמרו להם זה עבדנו שמרד בנו וזה עונשו, אמרו להם המדינים זה לא יתכן שנער כה יפה מסודר ונקי יהיה עבד ורצו לקחתו, איימו עליהם האחים שהם יהרגו אותם, אבל הם לא שמעו להם, התקרב שמעון וצעק צעקה גדולה שהארץ רעדה, המדינים נבהלו מהם ואמרו לאחי יוסף אנו רוצים לקנותו לעבד לנו, הסכימו האחים הוציאהו מהבור ומכרוהו למדינים.

המדינים המשיכו בדרכם והתחילו לפחד אולי הוא ילד גנוב ויתפסו אותם ויגידו שהם גנבו אותו, והנה עברה שם קבוצה אחרת של ישמעאלים המדינים מכרו אותו לישמעאלים, הקב"ה רצה שליוסף לא יהיה ריח לא טוב, וישמעאלים רגילים לקחת אתם כל פעם נפט ושמנים שיוצא מהם ריח רע, עשה הקב"ה שבאותו יום הם בדיוק יקחו אתם בשמים שנותנים ומפיצים ריח טוב, הישמעאלים רצו להרביץ לו ולהתנהג איתו כמו שמתנהגים לעבד, וה' עשה נס כל מי שהרים את ידו להרביץ ליוסף היד

שלו התיבשה, ולא היה יכול להזיזה, הישמעאלים הבינו שהוא לא אדם רגיל ביקשו ממנו סליחה, וידם חזרו לקדמותה, ופחדו מיוסף.

הישמעאלים המשיכו בדרכם וכשעברו ליד קבר רחל ניגש יוסף לקברה של אמו ובכה, יצאה בת קול ואמרה: יוסף אל תפחד ה' יהיה בעזרך, כשהגיעו למצרים מכרו אותו שוב לפוטיפר שהיה שר הטבחים של פרעה מלך מצרים..

ראובן בא להציל את יוסף

למחרת חזר ראובן מאביו ומיד ניגש לבור וצעק יוסף יוסף באתי להציל אותך הכניס חבל לבור וצעק שוב יוסף יוסף זה אני אחיך ראובן באתי להחזיר אותך לאבא, ראה ראובן שיוסף לא עונה, בכה ראובן וקרע את בגדיו מרוב צער וקרא אוי הילד איננו ומה אני אענה לאבא, ספרו לו האחים שהם מכרו אותו למדינים.

האחים החלו לפחד מה יגידו לאבא איפה יוסף, שחטו האחים עז שדמו דומה לדם של אדם, הטבילו את הכתונת פסים שהורידו מיוסף, לקחו את זה לאבא שלהם ואמרו לו: את זה מצאנו בשדה, תכיר האם זה הכתונת של יוסף או לא? כשראה זאת יעקב בכה ואמר: "כתונת בני זה חיה רעה אכלתהו טרוף טרף יוסף"

בניו נכדיו ונשיו רצו לנחם אותו ולא הצליחו לנחמו בגלל צערו הגדול שבנו אהובו נטרף.

ויהי ה' את יוסף

ה' לא עזב את יוסף ובכל מה שהתעסק בבית פוטיפר היתה ברכה ופוטיפר התעשר מאוד.

ראה פוטיפר שה' עוזר ליוסף עשה אותו כאילו שהוא בעל הבית והפקיד בידו את כל המפתחות ואת כל רכושו. אשתו של פוטיפר היתה אשה רשעית ויום אחד שאף אחד לא היתה בבית רצתה שיוסף יעשה עבירה, כמובן שיוסף לא הסכים וברח, כשפוטיפר חזר הביתה היא אמרה לו שיוסף רצה לעשות עבירה, נתן לו עונש והכניס אותו לבית הסוהר, ה' עזר לו ושר בית הסוהר אהב אותו ועשה אותו אחראי על כל האסירים.

שר המשקים ושר האופים

לפרעה היה שני שרים שר המשקים שהיה ממונה לכל מה שהמלך צריך לשתות, ושר האופים שהיה ממונה לכל מה שהמלך אוכל, יום אחד הכין שר המשקים כוס יין למלך, המלך רצה לשתות זאת וראה שנפל לתוך הכוס זבוב כעס המלך מאוד והכניסו לבית הסוהר. וכן יום אחד הוא הביאו לו עוגה וכשאכל אותו מצא בתוכו אבן, גם עליו כעס מאוד והכניסו לבית בסוהר. יחד עם יוסף הצדיק.

בוקר אחד ראה יוסף את פני שני השרים עצובים ושאלם מה קרה לכם שפניכם כה עצובים? אמרו לו השרים חלמנו חלום ואין מי שיפתור אותו, ביקש להם יוסף ספרו לי את החלום ובעוזה שייתן לי שכל לפותרו, אמר שר המשקים שראה עץ גפן עם שלושה ענפים עם ענבים והוא סוחט את הענבים לכוס ומגישם לפרעה. פתר לו יוסף את החלום שבעוד שלושה ימים יעשה פרעה מסיבת יום הולדת לעצמו ויזמין הרבה אנשים חשובים, ובגלל שאתה לא היית כ"כ אשם הוא יחזיר אותך לעבודתך. ראה שר האופים שטוב פתר לו סיפר לו גם את חלומו שראה בחלומו שהוא סוחב על ראשו שלושה סלים ובסל העליון לחם ועוגות בשביל פרעה, והנה מגיע צפור ואכל אותם, פתר לו יוסף שבעת המסיבה יקרא לו המלך ובגלל שאתה אשם מה שנמצא אבן, הוא יתלה אותך על העץ.

ביקש יוסף משר המשקים כשיוציא אותך פרעה מהבית סוהר תזכור אותי ותגיד לו שאני יושב בבית הסוהר ללא עול בכפי, יוסף היה צריך לבטוח בהשי"ת ולא לבקש מאנשים שיעזרו לו, ובגלל זה לא זכר שר המשקים את יוסף ונשאר עוד שתי שנים בבית הסוהר.